

De nachtmerrie van een vader

Montaña. Nou ja, stil. De noordoostpassaat laat de palmbomen drijftig zwiepen en de windgongen van bamboe tingelen onafgebroken. Ze brengen geluk en voorspoed, zegt men. We hebben het rijk alleen en een hele zondagmiddag voor ons. Valentijn (17) en Sebastian (12) zijn bij vrienden, Anita is gisteren vertrokken naar Nederland om Johan, die last heeft van de ziekte van Pfeiffer, te helpen bij zijn boek dat in april verschijnt. "Zelf zijn we ook dingen aan het opschrijven. Als je schrijft moet je ordenen en daar zijn wij nu hard mee bezig. Je denkt dat je het door het schrijven een plaats kunt geven. Zoiets sluit je niet zo gemakkelijk af. Ik hoop dat de einduitspraak in de schadevergoedingszaak voor mij een soort van afsluiting is."

Was het niet beter om er één boek, met al jullie verhalen van te maken?

"Had ik ook liever gehad, maar Johan had al contact met de uitgever. Hij spaart zichzelf niet in het boek. Het is goed dat hij het doet, maar het brengt ook weer spanningen met zich mee. Hoe wordt er straks op gereageerd? Kan hij zijn boodschap overbrengen?"

Maar het is niets vergeleken bij de angst en de spanning toen Johan werd gearresteerd. "Al die weken was ik eigenlijk heel rustig. Je zet jezelf boven de situatie. De situatie was zó bizar. Haast een soort trance, een soort meditatiegevoel. Je blijft in staat om dingen te regelen, en het was ook nodig om dingen te regelen en elkaar te steunen. En grappen te maken."

Zoals de roes waarin je leeft als in je directe omgeving iemand sterft?

"Zoiets, ja. Je kunt dan ook heel veel. Je stijgt boven jezelf uit en vaak pas veel later komt de klap."

Hoe was het om in jullie huis opgesloten te zitten, belaagd door media die zich voor de deur hadden geposterd?

"Ik zat meteen thuis want kon mijn werk op het gerechtsgebouw niet meer doen. Met de president van het Hof had ik afgesproken dat ik verlof zou nemen om alle mogelijke schijn van vermenging van

toen Johan vrijkwam werd het heftig, Johan had geen zin om in zijn schulp te kruipen en hij ging tegen ons advies in de media niet uit de weg. Hij deed het op zich niet slecht in interviews, maar soms werd het zo door elkaar gehusseld dat er iets anders uitkwam. We hadden ook niet in de gaten dat het in Nederland zo'n hype was. We schrokken toen we op Schiphol opgewacht werden door een horde journalisten.

Vooraf Greta van Susteren van Fox News heeft zich in de zaak vastgebeten. Zij had lage kijkcijfers maar is door deze zaak groot geworden. En Larry King, wat die niet heeft geprobeerd om een interview te krijgen! Van hem had ik toch een behoorlijke hoge pet op, maar als je ziet hoe weinig kritiekloos hij die tv-psycholoog Dr. Phil ondervroeg, terwijl daarvan toch vaststaat dat die een tape volledig heeft gemanipuleerd waardoor hij een van de broers Kalpoe, die ook nog steeds de status van verdachte hebben inzake de vermissing van Natalee Holloway, precies het tegenovergestelde liet zeggen van wat hij werkelijk zei. 'No, we did not have sex with her' werd 'we did have sex with her'. Ongelooflijk dat daarover geen storm van verontwaardiging ontstak. Ook Larry King had nauwelijks een kritische vraag voor Dr. Phil. Gelukkig dat de Kalpoe's het hebben kunnen opbrengen om een civiele procedure tegen deze Dr. Phil te starten. De media proberen een beeld van 'evil and good' te creëren. Je ziet jezelf in de media terug in een andere gedaante. De meeste mensen prikken daar gelukkig wel doorheen, maar bij de mensen die meer oppervlakkig leven blijft er wel iets hangen. Het is heel lastig om authentiek te blijven. Vooraf Anita is dat goed gelukt, ze heeft daar heel veel positieve reacties op gehad."

Is het mediageweld over?

"We worden elke week gebeld om op te treden in een of ander tv-programma. Nog steeds gebeuren er gekke dingen. Peter R. de Vries stond laatst op een zondagmiddag onaangekondigd voor de deur. 'Mijnheer Van der Sloot, ik wil enkele vragen stellen?' Het gemak en de vanzelfsprekendheid waarmee dat gebeurt. Je wordt benaderd als een soort publiek bezit. Zo'n man doet nog eens geen moeite om je vertrouwen te winnen. Het programma dat hij heeft gemaakt draagt totaal niet bij tot het vinden van Natalee Holloway. Hij heeft zich laten influisteren door een gefrustreerd politieteam en brengt dat naar buiten als nieuwe feiten, terwijl het allemaal al lang is achterhaald. Zo'n programma zegt dan ook meer over De Vries dan over de vermissing van Natalee Holloway. Voor het grote publiek is dat natuurlijk volslagen onduidelijk. Het is dan ook een ramp als de media in handen zijn van lieden die er werkelijk geen enkele ethiek op nahouden. Ook al zou Peter R. de Vries de verdediging van Johan op zich hebben genomen, dan nog hadden we dat niet gewild. Er zijn grenzen met wie je in zee gaat."

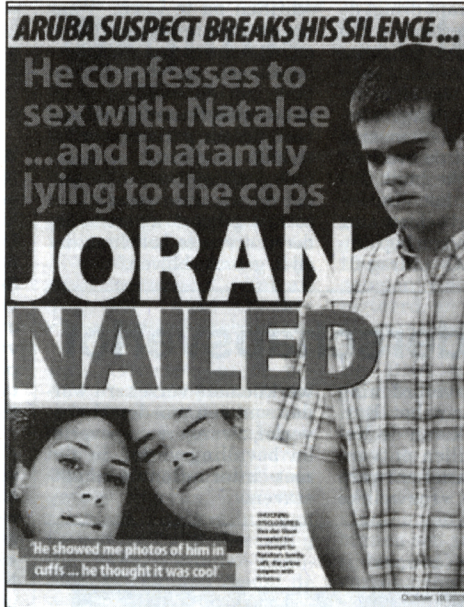
Op het internet zijn jullie helemaal ontleed. Tientallen foto's van Johan en jullie gezin. Allerlei details over zijn en jullie leven.

"Het internet is een informatiebron, maar ook een riool Alles kan en alles mag. En de media staan ervoor open. Zij nemen er dingen van over. Tja, wat doet dat met je? Schrikken eerst en je machteloos voelen, maar het hoort bij de schijnwerkelijkheid waar we in zijn gerold."

Er waren meer spelers in de Holloway-zaak dan de media. Het Openbaar Ministerie, de Arubaanse overheid, de ouders van Natalee.

"Het Openbaar Ministerie hier had een tunnelvisie en raakte totaal gefrustreerd. Het gemak waarmee Johan werd zwartgemaakt! Het gemak waarmee politiefunctionarissen zomaar dingen riepen! Politiechef Dompig die roept: 'The boys are as guilty as hell.' Woorden die door de media gretig werden opgelikt. Vrienden van Johan werden opgepakt omdat ze de vrienden van Johan waren. Dat vooral heeft me enorme pijn gedaan. In het begin is Johan veel te weinig gehoord, maar een paar keer. Als de politie toen had doorgezet had Johan veel eerder het echte verhaal verteld. De politie was met de media bezig en het Openbaar Ministerie was het spoor volslagen bijster. In het begin heb ik de politie gesmeekt om Johan te horen zodat er geen details verloren zouden gaan. Het is onthutsend dat het Openbaar Ministerie de regie volledig uit handen gaf. Het eigen imago werd belangrijker dan de zaak zelf. Met name Jorans leven was kennelijk heel interessant en werd volledig op straat gegooid. De hotelorganisatie hier op Aruba wilde

het toerisme redden. Ze huurden media-adviseurs in die totaal niet geïnteresseerd waren in de waarheid. Een van die media-adviseurs, Steve Cohen, ging zelfs zover dat hij in de Arubaanse pers zei dat hij ook wel wist dat hij in Amerika dingen vertelde die niet klopten, maar dat hij wel moest omdat hij anders weggehoond zou worden. Mensen die wilden dat je je mee liet slepen hadden allen hun eigen

belang. Kijkcijfers, imago, noem maar op. Het beeld van een corrupt eiland dat een islandboy wilde beschermen moest bevestigd worden. Het ging helemaal niet meer om het meisje, ze werd op verschillende manieren geëxploiteerd."

Ook door haar ouders?

"Het eerste wat je wilt is steun geven aan de ouders, want hoe je ook wendt of keert, Johan heeft hun dochter achtergelaten op het strand, daar voelen wij ons verantwoordelijk voor. Zo'n voor de hand liggend contact is er niet geweest, terwijl je toch veel aan elkaar kunt hebben. We hadden hen zo graag gesteund. Het is ons onmogelijk gemaakt. Ze haalden er meteen de eerste avond al

Joran is een bekende wereldburger geworden. Wie op zijn naam zoekt op het internet krijgt 100.000 'hits'. Is hij zich daardoor belangrijker gaan voelen?

"Joran wil normaal leven als een student. Maar de hele zaak heeft natuurlijk wel een enorme impact op hem gehad. Op allerlei gebied. De normale conflicten die je als ouders met een puber van zeventien hebt, zijn doorkruist door het gebeuren. We zouden het wel goed vinden als hij er een jaartje uit zou gaan om ontwikkelingswerk te doen ergens in Afrika. Dan kan hij echt anoniem leven. Hij weet zoals zoveel jongeren niet wat echte armoede is. Dat kan hij daar ontdekken."

Wat zeer doet is de karaktermoord op Johan. Alle tienergeheimen zijn opgeblazen en daar is een bepaald beeld van gemaakt. Toch gaat het over het algemeen heel goed met hem. Hij is onvoorstelbaar sterk. Hij is blijven studeren en heeft een nieuw sociaal leven opgebouwd. Hij is geweldig opgevangen op de hogeschool in Arnhem. Hij is daar zonder aarzelingen toegelaten. Die school vind ik fantastisch. Daar zitten mensen die zich juist niet laten leiden door het mediagebeuren en zonder aarzeling Johan een kans hebben gegeven. Dat vind ik echt karakter. Op de eerste dag heeft Johan in de klas meteen zijn verhaal verteld. Eén keer hebben ze Johan proberen te pakken in Nederland. Dat was onze grote angst, dat labiele mensen zich zouden laten meeslepen door het mediageweld en dat ze hem zouden aanvalen. Het liep gelukkig met wat duwen en trekken af."

En de vader, lukt het hem om zijn draai weer te vinden op Aruba?

"Ik zat voor dit gebeurde midden in een verandering. In 2004-2005 werkte ik in Den Bosch als rechter in opleiding bij civiele zaken. Ik heb heel hard gewerkt en heel veel geleerd daar, maar op het eind had ik het gevoel dat ik nog niet voor die functie klaar was. Ik zit nu een jaar in een kleine advocatenpraktijk. Daar voel ik me op mijn plaats. Vaak ben je als advocaat voor de mensen de life-line en dat spreekt me aan, daar kan ik nu over meepraten. Ik doe vooral bestuurszaken en mediation, maar ook strafrecht en civiele zaken. Ik heb intussen alle kanten van het juridische wereldje gezien. Overheid, Openbaar Ministerie, rechter, en ook nog verdachte. Door dat volslagen absurde gedrag van het Openbaar Ministerie heb ik wel enige tijd last gehad van angsten, zo van zo meteen komen die idioten mij, Anita of een van de kinderen weer oppakken. Heel vreemd, het Openbaar Ministerie waarin ik zo lang gewerkt had, zag ik als volslagen losgeslagen, onberekenbaar, stuurlaas, onbetrouwbaar en zonder enige ethiek, laat staan magistratelijkheid. Ik weet natuurlijk ook wel dat er een hoop integere en deskundige mensen in dat apparaat werken, maar waarom was er

Paul van der Sloot (links), zoon Johan met zijn arm op de schouders van zijn moeder Anita.

Dat de begroeting op luchthaven Reina Beatrix hartelijk is, komt omdat we elkaar kennen. Samen gestudeerd in Tilburg, samen daar aan de wieg gestaan van het faculteitsblad. Uit het ook verloren maar dertien jaar geleden al eens geïnterviewd op Aruba waar hij met zijn vrouw Anita was gaan wonen. We blikten toen terug op die andere periode in zijn leven waarin hij de krant haalde. Mr. Paul van der Sloot (54) vocht jarenlang in Bostel tegen de aanleg van een rondweg door het Dommeldal. Hij rekende voor de Raad van State genadeloos af met de Bostelse ambtenaren en bestuurders die rammelende bestemmingsplannen hadden geproduceerd. Het is peanuts bij wat er in de zomer van 2005 gebeurde. "Op dit moment staat een cameraploeg uitgebreid ons verroeste hek te filmen, vliegen F16's over die het hele eiland fotograferen en zojuist had ik Larry King himself aan de lijn, die uiterst verbolgen was dat ik niet in zijn show wilde", mailde Van der Sloot op 6 juli, 37 dagen na de raadselachtige verdwijning van Natalee Holloway, die met medestudenten op 'One Happy Island' een decadent eindexamenfeest vierde. Toen hij mailde was Paul van der Sloot net vrijgelaten na een driedaags verblijf op het politiebureau, zoon Johan zat vast tot begin september.

Nu is het stil rond de okergeel en ossenbloedrood gesausde bungalow in

belangen te vermijden. Anita heeft geen dag van haar school waar ze les geeft gemist. Een deel viel in de grote vakantie. We waren constant bezig. We gingen elke dag naar Johan in het politiebureau, daar was je toch wel een paar uur mee bezig. Heel veel steun kwam er uit onze omgeving, van kennissen en vrienden. Zij probeerden ons te beschermen tegen het mediageweld. Valentijn en Sebastian zijn naar vrienden in Amerika gegaan. Wij wilden ze hier niet bij hebben. Daar zijn ze goed opgevangen en afgeschermd."

Vroegen jullie je nooit wanhopig af: hoe komen we hier nog ooit uit?

"Er komen zoveel emoties bij. Als de een het moeilijker had was de ander een dag weer wat sterker, zo kon je elkaar overeind houden. We hebben vanaf het begin geprobeerd om er een positieve draai aan te geven. Het familieverband werd steeds sterker."

Wrok overgehouden tegen de media, tegen de andere grote Amerikaanse zenders, tegen de journalisten die jullie op de huid zaten?

"Nee, wel de vraag: hoe kan dit zo gebeuren? En vooral teleurstelling en boosheid. De journalisten die we hebben meegemaakt voeren allemaal hun eigen agenda. Doen alles om het beeld dat verkoopt te bevestigen en te versterken. Ze zijn op zoek naar het gemakkelijke verhaal en doen geen research. Vooral

Maandenlang hadden verscheidene kabel- en nationale tv-stations zoals CNN, FoxNews en ABC reportages over 'The missing young and beautiful honorary student Natalie Holloway'. Greta van Susteren van FoxNews verbleef wekenlang op het eiland om haar kijkers een dagelijkse 'update' te geven over de ontwikkelingen van dit 'sappige' drama.

de media bij. Uiteindelijk zijn ze zelf ook gevangen geraakt in het mediaweb. Wij hebben echt geprobeerd om contact met hen te krijgen, maar daar waren ze absoluut niet in geïnteresseerd. Ze hebben het onderzoek echt gedwarsboord en zijn heel unfair geweest tegen Johan en tegen het hele eiland. Als ouders van een vermist kind heb je in zekere zin een free pass, maar zij hebben nodeloos heel veel mensen gekwetst en dat brengt hun dochter niet terug."

Er blijft toch iets rond de zaak hangen. Wat is er precies gebeurd op dat strand?

"Haar verdwijning blijft een mysterie ja, zolang niet duidelijk is wat er met haar is gebeurd, is de zaak niet af. Johan is toen niet meteen met het echte verhaal gekomen. Daar heeft hij nu ook ongelooflijke spijt van en hoezeer het ook is te verklaren door het feit dat de familie van Natalee hem onmiddellijk op de huid zat, het is fout geweest, dat valt niet goed te praten. De Nederlandse politie kijkt nu nog naar de zaak als een cold case. Ik verwacht dat het Openbaar Ministerie in juni het dossier sluit. Ergens hoop ik nog dat er een onafhankelijke geest, geheel buiten de publiciteit, ofwel in Aruba of in Amerika met het onderzoek bezig is en met de oplossing komt."

dan niemand die echt leiding kon geven en de focus richtte op het terugvinden van het meisje en niet op allerlei onzin? Terwijl wij en heel veel andere mensen alle mogelijke moeite deden om de aandacht gefixeerd te houden op het vinden van het meisje, komt juist de officier van justitie met nonsens naar buiten zoals de kreet 'geen lijk, geen zaak' die volkomen onterecht in mijn mond wordt gelegd en dat ze wel voor fireworks zal zorgen. Wat draagt dat nu bij? Dan doe je toch precies het tegenovergestelde van wat je eigenlijk moet doen."

De toekomst ligt ondanks alles op Aruba?

"We voelen ons verbonden met Aruba. We hebben meteen geprobeerd om hier het eigen leven op te pikken en ons niet in de war te laten brengen. Tot nu toe is dat niet zo slecht gelukt. Een enkele keer heb ik op het strand een vervelende Amerikaan van ons af moeten houden. Heel veel Arubanen supporten ons. Veel Arubanen leven heel puur, hebben veel levenswijsheid en laten zich zeker niet afleiden door de media. Aruba is een echte gemeenschap met een groot saamhorigheidsgevoel. Zo vormt alle negativiteit die op een bepaald moment over je wordt uitgestort ook weer de kiem voor hele mooie ervaringen."